

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Istungidokument

3.2.2010

B7-0071/2010

RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

Euroopa Komisjoni ametisseastuva presidendi avalduse alusel

vastavalt kodukorra artikli 106 lõikele 4

Barroso teine komisjon

Rebecca Harms, Daniel Cohn-Bendit
fraktsiooni Verts/ALE nimel

RE\803718ET.doc

PE432.923v01-00

ET

Ühinenud mitmekesisuses

ET

Euroopa Parlamendi resolutsioon Barroso teise komisjoni kohta

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu artiklit 17,
 - võttes arvesse Euroopa Komisjoni ametisseastuva presidendi 15. septembri 2009. aasta avaldusi Euroopa Parlamendile;
 - võttes arvesse kõikide volinikukandidaatide poolt kuulamiste kontekstis tehtud kirjalikke ja suuliseid avaldusi, samuti hinnanguid neile kuulamistele, mis on esitatud komisjonide esimeeste kirjades parlamendi presidendile;
 - võttes arvesse kodukorra artikli 106 lõiget 4,
- A. arvestades, et Euroopa Liidu lepingu artikli 17 lõikes 3 sätestatakse, et „komisjoni liikmed valitakse nende üldise asjatundlikkuse ning Euroopa asjadesse pühendumuse alusel isikute hulgast, kelle sõltumatus on väljaspool kahtlust“;
- B. arvestades, et volinikukandidaatide kuulamised muudavad komisjoni ametissemääramise korra avatumaks ja läbipaistvamaks ning näitavad, et Euroopa Parlamendil on täita tegelik roll selle tagamisel, et volinikukandidaadid vastaksid ülalnimetatud kriteeriumidele,
1. juhib tähelepanu asjaolule, et Euroopa elanikud võitlevad praegu majandus-, ühiskondliku ja ökoloogilise kriisiga – selles olukorras vajab Euroopa tugevat juhtkonda ja uut poliitilist lähenemist nii riiklikul kui ka Euroopa tasandil;
 2. on seisukohal, et ametisseastuva komisjoni töö hindamise aluseks peaksid olema saavutused selle kolmekordse kriisi ületamisel, ELi rolli kindlaksmääramisel ülemaailmsel tasandil poliitiliste meetmete kaudu inimõiguste, arengu, kaubanduse ja välispoliitika valdkonnas, ELi muutmisel demokraatlikumaks piirkonnaks, mis on oma kodanikele ligipääsetav ja kaitseb nende kodanikuõigusi, ning läbipaistvuse ja demokraatliku järelevalve tagamisel, mis kõik nõuab uusi ideid ja kindlakäelist tegutsemist;
 3. kordab oma soovi näha ametis komisjoni, mis kaitseks jõuliselt Euroopa huve ja väärtuseid ning mis oleks motiveeritud kasutama täiel määral ära uusi vahendeid, mis muutusid kättesaadavaks Lissaboni lepingu jõustumise järel, sealhulgas suurenenud läbipaistvust ja kodanike osalemist ELi otsustamisprotsessis;
 4. mõistab hukka asjaolu, et president Barroso töökava ja volinike kolleegiumi kavandatud koosseis ei paku enamikus nendes küsimustes veenvaid tagatisi;
 5. kritiseerib mõnesid liikmesriike, kes ei valinud oma kandidaate mitte nende visioonide ja sobivuse põhjal sellistele võtmepositsioonidele Euroopa institutsioonides, vaid pigem sisepoliitiliste kaalutluste alusel, vähendades sellega komisjoni rolli ja nõrgestades ühenduse süsteemi;

6. nõuab uut menetlust, mille kohaselt liikmesriigid oleksid kohustatud esitama sooliselt tasakaalustatud nimekirja kahe volinikukandidaadiga; märgib siiski, et komisjoni sisemise korralduse üle otsustab ja vastutusalade kindlaksmääramise ning jagamise eest vastutab ametisseastuv president;
7. mõistab hukka asjaolu, et hr Barroso on juba nõrgestanud üksikute volinikukandidaatide positsiooni, rakendades nn jaga ja valitse poliitikat, st määrares ja jagades vastutusalasid, võtmata läbimõeldult arvesse volinikukandidaatide võimeid ja eelistusi, ning on jätnud volinikke ilma vastutusalades, kus nad on oma kompetentsust juba tõestanud; juhib tähelepanu sellele, et niisugune hooletus on toonud muu hulgas kaasa ühe kandidaadi tagasiastumise;
8. märgib, et hr Barroso on komisjonis vastutusalasid ümber jaganud nii, et mõnedes olulisimates valdkondades ei ole vastutuse piirid selged, kinnitades sellega suundumust presidentaalse mudeli suunas komisjonis; sellega kaasneb oht, et teatud volinike roll võidakse taandada ainult presidendi nõuandja tasemele, mis on aluslepingute vaimuga vastuolus; kordab sellega seoses oma pettumust selles, et hr Barroso ei ole vastutusalade hulka arvanud tarbijakaitset;
9. on seisukohal, et olemaks piisavalt kompetentne, et täita oma ülesandeid Euroopa integratsiooniprotsessi liikumapaneva jõuna, peab komisjon koosnema isikutest, kelle usaldusväärsus on väljaspool igasugust kahtlust, kes soovivad saavutada edasiliikumist ja kes on pühendunud Euroopa projektile;
10. kinnitab, et mõnede volinikukandidaatide kuulamisest võib teha selgelt positiivsed järeldused, kuna nimetatud kandidaadid osutasid mitte ainult kompetentseks, vaid andsid ka kõikehõlmava ülevaate oma vastutusaladest, esitasid kõnealustes küsimustes isiklikke vaateid ja lubasid teha tihedat koostööd Euroopa Parlamendiga;
11. väljendab pettumust pr Ashtonis, kes ei esitanud kuulamisel selget visiooni ega oma plaane, samuti ei näidanud ta juhtimisvõimet, mis on vajalik Euroopa välis- ja julgeolekupoliitika kujundamiseks järgmise viie aasta jooksul; väljendab siiski valmisolekut toetada pr Ashtonit komisjoni asepresidendi ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja vastloodud ametikohal, kui nõukogu peaks tema tegevusse liigselt sekkuma;
12. väljendab pettumust mitmes volinikukandidaadis, kes ei suutnud kuulamisel täita ühte või mitut järgmistest ülesannetest: väljendada isiklikke vaateid kavandatud poliitilise lähenemisviisi ja eesmärkide kohta; näidata veenvalt, et erimeelsuste korral komisjoni presidendiga oleksid nad valmis oma vaateid kaitsma; tõestada, et nad on neile määratud portfelli jaoks esitatavate nõuete täitmiseks sobivaimad isikud;
13. kordab, et volinike nimetamise ja valimise menetlus on jätkuvalt mitterahuldav, kuna esiteks ei ole liikmesriikide esitatud kandidaatide puhul valikuvõimalust ning teiseks saab Euroopa Parlament komisjoni kas heaks kiita või tagasi lükata ainult tervikuna, mitte aga keelduda kinnitamast konkreetset volinikukandidaati eraldi hääletusega;
14. taunib asjaolu, et aluslepingutes puudub siiani säte umbusaldusavalduseks ühele volinikule eraldi;

15. ei saa neid järeldusi arvestades komisjoni tervikuna heaks kiita;
16. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile ja teistele asjaomastele institutsioonidele.